

DOPORUČENÍ RADY**ze dne 11. července 2017****k národnímu programu reforem Francie na rok 2017 a stanovisko Rady k programu stability Francie z roku 2017**

(2017/C 261/09)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 121 odst. 2 a čl. 148 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik ⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 2 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy ⁽²⁾, a zejména na čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na doporučení Evropské komise,

s ohledem na usnesení Evropského parlamentu,

s ohledem na závěry Evropské rady,

s ohledem na stanovisko Výboru pro zaměstnanost,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a finančního výboru,

s ohledem na stanovisko Výboru pro sociální ochranu,

s ohledem na stanovisko Výboru pro hospodářskou politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 16. listopadu 2016 přijala Komise roční analýzu růstu, jež zahájila evropský semestr koordinace hospodářských politik pro rok 2017. Priority této roční analýzy potvrdila ve dnech 9. a 10. března 2017 Evropská rada. Dne 16. listopadu 2016 přijala Komise na základě nařízení (EU) č. 1176/2011 zprávu mechanismu varování, ve které je Francie uvedena mezi členskými státy, u nichž bude proveden hloubkový přezkum. Téhož dne přijala Komise rovněž doporučení pro doporučení Rady týkající se hospodářské politiky eurozóny, které bylo potvrzeno na zasedání Evropské rady ve dnech 9. a 10. března 2017. Rada přijala dne 21. března 2017 doporučení týkající se hospodářské politiky eurozóny („doporučení pro eurozónu“) ⁽³⁾.
- (2) Vzhledem k úzké provázanosti ekonomik v hospodářské a měnové unii by Francie jakožto členský stát, jehož měnou je euro, měla zajistit, aby doporučení pro eurozónu, jak je promítnuto do níže uvedených doporučení č. 1 až 4, bylo plně a včas provedeno.
- (3) Dne 22. února 2017 byla zveřejněna zpráva o Francii pro rok 2017. V této zprávě byl posouzen pokrok, jehož Francie dosáhla v plnění jí určených doporučení přijatých Radou dne 12. července 2016, v přijímání opatření v návaznosti na doporučení přijatá v předchozích letech a v plnění svých národních cílů v rámci strategie Evropa 2020. Součástí zprávy byl rovněž hloubkový přezkum podle článku 5 nařízení (EU) č. 1176/2011, jehož výsledky byly taktéž zveřejněny dne 22. února 2017. Komise na základě své analýzy dospěla k závěru, že Francie se potýká s nadměrnými makroekonomickými nerovnováhami. Zejména je pro Francii charakteristická slabá konkurenceschopnost a vysoké a dále narůstající veřejné zadlužení, a to v kontextu nízkého růstu produktivity. Mimořádně důležité je přijetí opatření, jež by snížila riziko nepříznivých účinků na francouzské hospodářství a vzhledem k jeho velikosti a přeshraničnímu významu i nepříznivých vedlejších účinků na hospodářskou a měnovou unii.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Úř. věst. C 92, 24.3.2017, s. 1.

- (4) Dne 28. dubna 2017 předložila Francie svůj národní program reforem na rok 2017 a svůj program stability z roku 2017. Vzhledem k jejich provázanosti byly oba programy posuzovány současně.
- (5) Relevantní doporučení pro jednotlivé země byla zohledněna při programování evropských strukturálních a investičních fondů (dále jen „ESI fondy“) na období 2014–2020. V souladu s článkem 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013⁽¹⁾ může Komise členský stát požádat, aby svou dohodu o partnerství a příslušné programy přezkoumal a navrhl změny, je-li to nezbytné, aby se podpořilo provádění příslušných doporučení Rady. Podrobnosti o tom, jak bude Komise uvedené ustanovení používat, byly uvedeny v pokynech k uplatňování opatření propojujících účinnost ESI fondů s řádnou správou ekonomických záležitostí.
- (6) Na Francii se v současnosti vztahuje nápravná složka Paktu o stabilitě a růstu. Ve svém programu stability z roku 2017 si francouzská vláda vytyčila cíl odstranit nadměrný schodek do roku 2017, v souladu s doporučením Rady ze dne 10. března 2015 v rámci postupu při nadměrném schodku, a dosáhnout celkového schodku ve výši 2,8 % HDP. Celkový schodek má podle plánu do roku 2020 klesnout na 1,3 % HDP. Střednědobého rozpočtového cíle – strukturálního schodku ve výši 0,4 % HDP – by podle plánu mělo být dosaženo do roku 2019. Předpokládá se však, že přepočtené⁽²⁾ strukturální saldo dosáhne v roce 2020 -1,2 % HDP, a tudíž by střednědobého cíle nebylo během programového období dosaženo. Podle programu stability z roku 2017 by měl poměr dluhu vládního sektoru k HDP klesnout z 95,9 % HDP v roce 2018 na 93,1 % HDP v roce 2020. Makroekonomický scénář, z něhož tyto rozpočtové projekce vycházejí, je reálný. Opatření, kterými je zapotřebí podpořit plánované cíle, pokud jde o schodky od roku 2018, nebyla zatím dostatečně upřesněna.
- (7) Dne 10. března 2015 doporučila Rada Francii, aby do roku 2017 nadměrný schodek odstranila a aby v roce 2017 dosáhla schodku veřejných financí ve výši 2,8 % HDP v souladu se zlepšením strukturálního salda ve výši 0,9 % HDP. Na základě prognózy Komise z jara 2017 se očekává, že celkový schodek vládního sektoru v roce 2017 dosáhne 3,0 % HDP, což je v souladu s referenční hodnotou stanovenou Smlouvou, ale překračuje cíl doporučený Radou. Pokud jde o rok 2018, měl by při nezměněné politice celkový schodek vládního sektoru činit 3,2 % HDP, tudíž být nad referenční hodnotou stanovenou ve Smlouvě, což ukazuje na rizika pro zajištění trvalé nápravy nadměrného schodku. Kromě toho se podle projekcí v období, na které se vztahuje postup při nadměrném schodku, nerealizuje doporučené fiskální úsilí, neboť strategie konsolidace prováděná Francií spoléhá především na zlepšení cyklických podmínek a přetrvávání prostředí s nízkými úrokovými sazbami, což je mimo kontrolu orgánů.
- (8) Pokud by v roce 2018 bylo dosaženo včasné a trvalé nápravy, začala by se na Francii vztahovat preventivní složka Paktu o stabilitě a růstu a přechodné pravidlo pro zadlužení. S ohledem na její fiskální situaci, a zejména na míru zadlužení se očekává, že Francie provede další korekci při dosahování svého střednědobého rozpočtového cíle, kterým je strukturální schodek ve výši 0,4 % HDP. Podle společně dohodnuté korekční matice v rámci Paktu o stabilitě a růstu se tato korekce promítá do požadavku, aby nominální míra růstu čistých primárních výdajů sektoru vládních institucí⁽³⁾ v roce 2018 nepřesáhla 1,2 %. To odpovídá roční strukturální korekci ve výši 0,6 % HDP. Při nezměněné politice existuje v roce 2018 riziko výrazného odchýlení od uvedeného požadavku. Existuje také riziko, že Francie v roce 2018 nedodrží přechodné pravidlo pro zadlužení, protože se předpokládá zhoršení strukturálního salda (o 0,5 % HDP) ve srovnání s minimální lineární strukturální korekcí ve výši 0,4 % HDP. Celkově se Rada domnívá, že Francie musí být připravena přijmout další opatření pro zajištění souladu v roce 2017 a že od roku 2018 budou zapotřebí další opatření, aby bylo dosaženo souladu s ustanoveními Paktu o stabilitě a růstu. Podle nařízení (ES) č. 1466/97 by se však při posuzování rozpočtových plánů a výsledků měla zohledňovat vyrovnanost rozpočtu členského státu s ohledem na cyklické podmínky. Jak připomíná sdělení Komise týkající se evropského

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Cyklicky očištěné saldo bez vlivu jednorázových a dočasných opatření, přepočtené Komisí za použití společně dohodnuté metodiky.

⁽³⁾ Čisté veřejné výdaje tvoří celkové vládní výdaje s vyloučením výdajů na úroky, výdaje na programy Unie, které jsou v celé výši pokryté z fondů EU, a nediskreční změny výdajů na podporu v nezaměstnanosti. Francií financovaná tvorba hrubého fixního kapitálu je rozložena do čtyřletého období. Zohledněna jsou diskréční opatření na straně příjmů nebo zvýšení příjmů povinné na základě zákona; jednorázová opatření na straně příjmů i na straně výdajů jsou kompenzována.

semestru 2017, které doprovází tato doporučení pro jednotlivé země, bude třeba, aby posouzení návrhu rozpočtového plánu na rok 2018 a následné posouzení rozpočtových výsledků za rok 2018 řádně zohledňovalo cíl dosažení orientace fiskální politiky, která přispěje jak k posílení probíhajícího oživení, tak k zajištění udržitelnosti veřejných financí Francie. V této souvislosti Rada konstatuje, že Komise má zejména s ohledem na cyklickou situaci ve Francii v úmyslu provést celkové posouzení v souladu s nařízením (ES) č. 1466/97.

- (9) Poměr veřejných výdajů k HDP ve Francii je jeden z nejvyšších v Unii. Podíl výdajů by měl v roce 2017 dosáhnout 56,2 % HDP, což je o 9,7 procentního bodu více než v Unii. Francie se řídila strategií konsolidace založené na výdajích, která se opírala především o klesající úrokové sazby a škrty v oblasti veřejných investic. Je však nepravděpodobné, že prostředí nízkých úrokových sazeb bude ve střednědobém horizontu převládat, a omezení produktivních veřejných investic by mohlo ohrozit budoucí hospodářský potenciál. Naproti tomu byla při přezkumech výdajů zjištěna řada potenciálních úspor z důvodu vyšší efektivity, které nebyly uskutečněny. Při přezkumu výdajů byl zjištěn zlomek – méně než 2 % – z celkových plánovaných úspor výdajů ve výši 50 miliard EUR za období 2015–2017. Nicméně pouze část z nich se promítla do konkrétních opatření v rozpočtu na rok 2016, opatření obsažená v zákoně o státním rozpočtu na rok 2017 se opírala o ty, které již byly uvedeny v rámci přezkumu výdajů v roce 2015. Možnosti úspor plynoucích z přezkumu výdajů by se mohly výrazně zvýšit tak, že by se rozšířilo spektrum přezkoumávaných oblastí výdajů a uskutečnila víceletá strategie, aby se zjištěné úspory plně promítly do konkrétních rozpočtových opatření.
- (10) Vysoké příspěvky sociálního zabezpečení v kombinaci s vysokou mírou zdanění zatěžující společnosti mohou odradit soukromé investice a bránit růstu společností i najímání nových pracovních sil. Nadále jsou uskutečňována politická opatření ke snížení nákladů práce s tím, že v dubnu 2016 byla zahájena druhá fáze snižování příspěvků zaměstnavatelů na sociální zabezpečení plánovaného v rámci paktu solidarity a odpovědnosti. Kromě toho vláda zvýšila na rok 2017 daňovou úlevu pro konkurenceschopnost a zaměstnanost (CICE) z 6 % na 7 %. Tato opatření ke snížení daňového zatížení od roku 2013 konkurenceschopnost Francie zlepšují, nicméně nahromaděné ztráty z minulosti zatím nebyly nahrazeny. U průměrné mzdy měla v roce 2015 Francie nejvyšší příspěvek zaměstnavatelů na sociální zabezpečení v Unii v poměru k celkovým nákladům práce, které hradí zaměstnavatel, i když s klesající tendencí. Nedávná hodnocení těchto opatření zdůraznila jejich pozitivní účinky na zaměstnanost a ziskové rozpětí podniků, ale je zapotřebí dalších hodnocení, aby bylo možné plně posoudit jejich dopad na mzdy, investice, zaměstnanost a ziskové rozpětí podniků. Z nedávných hodnocení rovněž vyplývá, že konsolidace režimů snižování nákladů práce a jejich transformace na trvalé snížení příspěvků na sociální zabezpečení by optimalizovaly jejich účinky na zaměstnanost a investice.
- (11) Od 1. července 2016 byla efektivní průměrná sazba daně z příjmů právnických osob, která činila 38,4 %, nejvyšší v Unii a další daně z výroby jsou rovněž mimořádně vysoké. Francie nicméně přijala opatření k postupnému snižování zákonné sazby daně z příjmu právnických osob tak, aby v roce 2020 dosáhla 28 %. Zároveň daňové zatížení dopadá méně než v jiných členských státech na spotřebu. Francie byla v roce 2014 na 27. místě v Unii, pokud jde o procentní podíl daní z příjmů ze spotřeby v celkovém zdanění. Systém DPH je charakterizován základní sazbou, která se řadí do středu, a velmi nízkými sazbami uplatňovanými na širokou základnu. Složitost daňového systému může být překážkou pro dobře fungující podnikatelské prostředí. Francie má vysoké daňové zatížení spolu s řadou daňových úlev, snížených sazeb a velkým počtem daňových režimů, což vede ke zvýšení nákladů na dodržování předpisů a k nejistotě, zejména pro podniky. Celkové daňové výdaje ve výši více než 3 % HDP jsou značné. Správní náklady na výběr daní daňovými orgány jsou rovněž vysoké a jsou vyšší než průměr Unie.
- (12) V roce 2016 se míra nezaměstnanosti snížila na 10,1 %. Nezaměstnanost je vyšší u mladých lidí, lidí s nízkou kvalifikací a těch, kteří se nenarodili v Unii. Probíhající reformy správy věcí veřejných jsou klíčové pro přizpůsobení vzdělávacích příležitostí vyhlídkám na získání zaměstnání a hospodářským potřebám. Souběžně s tím se uchazeči o zaměstnání, méně kvalifikovaní pracovníci a zaměstnanci malých a středních podniků střetávají s přetrvávajícími problémy, pokud jde o dostupnost odborné přípravy. Zajištění jejich účasti a relevance poskytované odborné přípravy mohou vyžadovat posílení stávajících opatření a vyrovnání zdrojů. Mladí lidé a mezi nimi ti nejméně kvalifikovaní se stále potýkají s obtížemi při vstupu na trh práce. V této souvislosti přinesla pozitivní výsledky opatření přijatá na podporu učňovské přípravy. Nabízené počáteční vzdělávání a příprava však nejsou dostatečně

propojeny s pracovními příležitostmi, zejména v určitých terciárních sektorech, či pokud jsou založeny na výuce ve škole. Kromě toho jsou žáci ze znevýhodněného prostředí častěji směřováni k počátečnímu vzdělání, což má rovněž vysoký podíl na předčasném ukončování studia a přispívá k vysoké nerovnosti ve vzdělávání. Dopad sociálně-ekonomického statusu na výsledky studentů je nejvyšší v OECD.

- (13) V roce 2016 bylo zaměstnáno pouze 54,5 % osob v produktivním věku narozených mimo EU. Míra zaměstnanosti žen byla jednou z nejnižších v Unii (45,4 %). Rozdíl v zaměstnanosti mezi osobami narozenými mimo EU a ve Francii se v roce 2016 zvýšil na 17,5 procentního bodu (u žen 23,7 procentního bodu). Špatné výsledky, pokud jde o osoby narozené mimo EU, snižují celkovou míru zaměstnanosti a způsobují chronicky nedostatečné využívání pracovních sil. Druhá generace přistěhovalců se také potýká s nepříznivými výsledky v oblasti zaměstnanosti, které nejsou způsobeny rozdíly ve věku, vzdělání a dovednostech. Navíc přetrvávají rozdíly ve výsledcích v oblasti vzdělávání, protože druhá generace přistěhovalců se dostává na stejnou úroveň pouze částečně. V zájmu řešení tohoto problému je potřeba přijmout komplexní strategii, zahrnující zejména konkrétní opatření týkající se jazykových dovedností, zvyšování kvalifikace a odborné přípravy, pracovního poradenství a dalších cílených aktivních politik na trhu práce. Pro podporu účasti na trhu práce má klíčový význam skutečná dostupnost služeb, jakož i kroky proti diskriminačním praktikám, jež ovlivňují najímání osob narozených mimo EU a druhé generace přistěhovalců.
- (14) Od roku 2013 se minimální mzda ve Francii řídí pravidly indexace. V kontextu nízké inflace a zpomalení růstu mezd byl její růst nižší než referenční mzdy. I když je minimální mzda oproti mediánové mzdě vysoká, náklady práce za minimální mzdu byly sníženy osvobozením od sociálních příspěvků. Zvýšení minimální mzdy vyvolávají zvýšení mezd u většiny kategorií pracovníků a mohou vytvářet tlak na zvyšování mezd. I když je indexace minimální mzdy důležitá pro zachování kupní síly pracovníků, mohl by stávající mechanismus indexace přispívat ke zpoždění potřebné celkové úpravy mezd. Za současné vysoké nezaměstnanosti navíc existují rizika, že náklady práce za minimální mzdu budou bránit pracovním příležitostem pro osoby s nízkou kvalifikací. Skupina nezávislých odborníků každoročně posuzuje minimální mzdu ve Francii a vydává nezávazná stanoviska k jejímu vývoji. Jejich stanovisko k prudkému zvyšování ad hoc bylo zatím vždy respektováno a hraje důležitou úlohu při kontrole takového zvyšování ad hoc.
- (15) Zákonem týkajícím se práce, sociálního dialogu a profesní dráhy ze srpna 2016 zavedla Francie opatření zaměřená na zvýšení schopnosti podniků přizpůsobit se hospodářským cyklům a na snížení segmentace. Zákon objasňuje pravidla propouštění z hospodářských důvodů, rozšiřuje působnost většiny podnikových dohod a zvyšuje účinnost kolektivního vyjednávání. Přetrvávající vysoká míra nezaměstnanosti představuje zátěž pro udržitelnost systému dávek v nezaměstnanosti. V tomto ohledu se v březnu 2017 sociální partneři dohodli na nové úmluvě o dávkách v nezaměstnanosti, která byla potvrzena vládou a která je zaměřena na snížení ročního schodku o 1,2 miliardy EUR.
- (16) Francie sice zlepšila svou celkovou regulační výkonnost, ale podnikatelské prostředí se nadále řadí do středu ve srovnání s hlavními konkurenty. I přes pokračující úsilí o zjednodušení se podniky stále potýkají s velkou regulační zátěží a rychle se měnícími právními předpisy. To je jedna z hlavních překážek pro soukromé investice. Svým programem zjednodušování právního rámce podnikla Francie kroky k omezení byrokracie pro podniky, ale jedna pětina opatření přijatých před rokem 2016 nebyla do května 2017 realizována. Rozvoj podniků zároveň nadále ovlivňují dopady prahových hodnot, což má důsledky pro jejich hospodářskou výkonnost a výkonnost trhu. Větší sociální a daňové povinnosti vztahující se na podniky od určitého počtu zaměstnanců mohou podniky odradit od rozšiřování na takovou velikost, která by jim umožňovala exportovat a inovovat. Tyto dopady prahových hodnot mohou zpětně ovlivnit produktivitu, konkurenceschopnost a internacionalizaci podniků. Podle empirických zjištění je prahová hodnota 10 a 50 zaměstnanců pro zaměstnavatele zvláště nákladná a francouzská ekonomika se vyznačuje nepřiměřeně nízkým podílem společností, v nichž počty zaměstnanců přesahují tyto prahy, což naznačuje souvislost mezi oběma jevy.
- (17) V celé řadě odvětví se zlepšila hospodářská soutěž v oblasti služeb, nicméně některá hospodářsky významná odvětví, jako je účetnictví, architektura, domácí pečovatelské služby, ubytovací a stravovací služby, taxislužba a služby nájmu vozidla se stále vyznačují nízkou hospodářskou soutěží nebo regulačními překážkami. Přetrvávající překážky pro tyto služby, zejména nadměrné regulační požadavky, odrazují od vstupu na trh nebo omezují účinnou hospodářskou soutěž. Omezení těchto překážek by mohlo umožnit stávajícím či novým firmám, aby pomocí nových technologií a digitalizací zvýšily svoji konkurenceschopnost nebo vstupovaly na trhy, a mohlo by přinést

prospěch spotřebitelům ve formě nižších cen a lepší kvality služeb. Za tímto účelem zahájila Komise v lednu 2017 vzájemné hodnocení, které je součástí balíčku na odstranění překážek na trzích služeb a v němž vyzvala členské státy, aby vyhodnotily příslušné překážky, které omezují přístup k určitým povoláním.

- (18) Inovace ve Francii neodpovídá výkonnosti vedoucích zemí Evropy v oblasti inovací. Problémem je komplikovanost i celková koordinace. Rozdíl mezi výší poskytované veřejné podpory a průměrnou výkonností Francie v oblasti inovací vyvolává otázky o účinnosti mechanismů veřejné podpory. Zejména není optimální spolupráce mezi veřejným výzkumem a podniky, což nepříznivě ovlivňuje hospodářskou výkonnost systému inovací.
- (19) V kontextu evropského semestru 2017 provedla Komise komplexní analýzu hospodářské politiky Francie, kterou zveřejnila ve své zprávě o Francii pro rok 2017. Posoudila také program stability z roku 2017 a národní program reforem na rok 2017, jakož i opatření přijatá v návaznosti na doporučení, která byla Francii adresována v předchozích letech. Vzala v úvahu nejen jejich význam pro udržitelnou fiskální a sociálně-ekonomickou politiku ve Francii, ale také jejich soulad s pravidly a pokyny Unie, neboť celkovou správu ekonomických záležitostí v Unii je třeba posílit tím, že do rozhodování členských států v budoucnu budou zahrnuty vstupy na úrovni Unie.
- (20) Na základě tohoto posouzení přezkoumala Rada program stability z roku 2017, přičemž její stanovisko ⁽¹⁾ je promítnuto zejména do níže uvedeného doporučení č. 1.
- (21) Na základě hloubkového přezkumu Komise a tohoto posouzení projednala Rada národní program reforem na rok 2017 a program stability z roku 2017. Její doporučení přijatá podle článku 6 nařízení (EU) č. 1176/2011 jsou promítnuta do níže uvedených doporučení č. 1 až 4,

DOPORUČUJE Francii v období 2017–2018:

1. Zajistit plnění doporučení Rady ze dne 10. března 2015 v rámci postupu při nadměrném schodku. Vyvinout v roce 2018 významné fiskální úsilí v souladu s požadavky preventivní složky Paktu o stabilitě a růstu, s přihlédnutím k nutnosti posílit probíhající oživení a zajistit udržitelnost veřejných financí Francie. Komplexně přezkoumat výdajové položky s cílem dosáhnout vyšší efektivity, která se promítne do úspor výdajů.
2. Konsolidovat opatření na snížení nákladů práce tak, aby se rozpočtově neutrálním způsobem maximalizovala jejich efektivita a aby se zintenzivnily jejich účinky na zaměstnanost a investice. Rozšířit celkový základ daně a přijmout další opatření k provedení plánovaných snížení zákonné sazby daně z příjmu právnických osob.
3. Zlepšit přístup na trh práce v případě uchazečů o zaměstnání, zejména méně kvalifikovaných pracovníků a osob z přistěhovaleckého prostředí, včetně revize systému odborného vzdělávání a přípravy. Zajistit, aby vývoj minimální mzdy byl konzistentní s vytvářením pracovních míst a konkurenceschopností.
4. Dále snížit regulační zátěž pro podniky, mimo jiné pokračováním v programu zjednodušování. Pokračovat v odstraňování překážek hospodářské soutěže v odvětví služeb, mimo jiné v odvětví služeb pro podniky a regulovaných povolání. Zjednodušit a zvýšit efektivnost režimů veřejné podpory pro inovace.

V Bruselu dne 11. července 2017.

Za Radu

předseda

T. TÕNISTE

⁽¹⁾ Podle čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 1466/97.